

ZSOLTÁROK KÖNYVE

20-30.

A 20.-ik zsoltárt is Dávid írta:

A karmesternek: Dávid zsoltára.

Hallgasson meg téged az ÚR a veszedelem napján legyen oltalmad Jákób Istenének neve!

Küldjön neked segítséget szentélyéből, erősítsen a Sionról!

Gondoljon sok ételáldozatodra, égőáldozatodat fogadja szívesen. (Szela.)

Adja meg szíved vágyát, teljesítse minden tervedet!

Akkor örvendezünk győzelmednek, és zászlót emelünk Istenünk nevében. Teljesítse az ÚR minden kérésedet!

Jól tudom, hogy az ÚR győzelmet ad felkentjének, felel neki szent egéből győzelmes jobbának hőstetteivel.

Ezek a harci kocsikat, amazok a lovakat emlegetik dicsekedve, mi pedig Istenünknek, az ÚRnak a nevét.

Ők térdre rognak és elesnek, mi pedig felkelünk és talpon maradunk.

URam, segítsd meg a királyt! Hallgass meg minket, ha hozzád kiáltunk!

A 21.-ik zsoltár:

A karmesternek: Dávid zsoltára.

URam, a te erődnek örül a király. Mennyire ujjong, hogy megsegítetted!

Megadtad neki szíve kívánságát, ajka óhaját nem tagadtad meg. (Szela.)

A „Szela” egy új gondolatot vezet be.

Hiszen gazdag áldással fordulsz feléje, fejére színarany koronát teszel.

Életet kért tőled, és megadtad neki, hosszú életet, örökké tartót.

Nagy a dicsősége, mert megsegítetted, fenséget és méltóságot adtál neki.

Bizony, áldottá teszed örökre, megvidámítod őt, örülhet előtted.

Bízik a király az ÚRban, szereti a Felséges, ezért nem tántorodik meg.

Kezed utoléri minden ellenségedet, jobbod utoléri gyűlölőidet.

Olyanokká teszed őket, mint a tüzes kemence, ha megjelensz, URam. Haragod elnyeli őket, és tűz emészti meg.

Magzataikat kipusztítod a földről, utódaikat az emberek közül.

Ha rosszat forralnak ellened, és cselt szőnek, nem mennek semmire,

mert megfutamítod őket, célba veszed ijaddal.

Mutasd meg hatalmadat, URam! Mi pedig énekelünk, zsoltárt zengünk hatalmas tetteidről!

A 22.-ik zsoltár a többiek közül kiemelkedő messiási zsoltár, amelyet Dávid írt. Ez a keresztre feszítéssel történő halál festői leírása. Abban az időben, amikor Dávid megírta ezt, a halálbüntetés fő formája a megkövezés volt. Majdnem 1000 évvel később vezették be a rómaiak a keresztre feszítést. Az, hogy Dávid a keresztre feszítés általi halált írja itt le már önmagában is egy csodának számít. Mégis a Szentlélektől indítva festőien írta itt le Jézus Krisztus halálát.

A zsoltár első mondatát idézte Jézus a kereszten, amikor ezt kiáltotta:

Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el?

E kiáltásból értjük meg igazán a Gecsemáné kertbeli gyötrődését, amikor szerette volna elkerülni a keresztet, ha lehetséges. A Gecsemáné kertben így imádkozott:

„Atyám, ha lehetséges vedd el tőlem e pohárt. Mindazonáltal ne az én, hanem a Te akaratod legyen meg.” Ezt háromszor is megismételte, véres verejtéket izzadva.

Isten egyetlen pillanatra hagyta csak el Őt. Ennek az okát olvashatjuk a zsoltár 4.-ik versében: azért hagyta Őt el Isten egy pillanatra, hogy minket soha többé ne kelljen elhagynia. Akkor hagyta el Őt Isten, amikor a vállára helyezte a világ összes bűnét.

A bűnnek mindig az Istentől való elszakadás lesz a következménye. Isten azt mondta Ádámnak, hogy „amikor eszel belőle, meghalsz”. Itt Isten lelki halálról beszélt, és arról, hogy az ember lelke elválasztódik Isten lelkétől. A Biblia ha halálról beszél, akkor általában lelki halált kell érteni ez alatt.

Mi azt értjük a halál alatt, hogy az ember lelke elválasztódik a testétől, de lehet, hogy a tested minden funkciója jól működik és úgy tűnik, hogy élsz, de Isten rád néz és azt mondja, hogy halott vagy, mert a lelked és a szellemed elválasztódott Istentől.

Az Ézsaiás 59-ben olvashatjuk, hogy

Nem az ÚR keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg.

Amikor Jézus zsoltár elején található kiáltást hallatta a kereszten, akkor lehet, hogy a tanítványoknak akarta üzeni, hogy menjenek haza, olvassák el a zsoltárt, és megtudják majd, hogy mi is történik valójában. Abban az időben a rabbik csak a zsoltárok első sorát adták meg, és elvárták, hogy majd házi feladatként elolvassod az egészet otthon.

Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el? Távols van tőlem a segítség, pedig jajgatva kiáltok!

Istenem! Hívlak nappal, de nem válaszolsz, éjszaka is, de nem tudok elcsendesedni.

Pedig te szent vagy, trónodon ülsz, rólad szólnak Izráel dicséretei.

Itt az elhagyatás oka: a szent Isten nem lehetett a bűnnel közösségben, mert ez lehetetlen. Amikor Jézusra helyezte minden bűnünket, akkor az elválasztódás, az elhagyatás ennek volt a következménye.

Benned bíztak őseink, bíztak, és megmentetted őket.

Hozzád kiáltottak segítségért, és megmenekültek, benned bíztak, és nem szégyenültek meg.

De én féreg vagyok, nem ember, gyaláznak az emberek, és megvet a nép.

Gúnyolódnak rajtam mind, akik látnak, ajkukat biggyesztik, fejüket csóválják:

Az ÚRra bízta magát, mentse hát meg őt, szabadítsa meg, hiszen kedvelte!

Emlékezték, hogy miközben Jézus a kereszten függött a főpap azt mondta: „Ha valóban Isten Fia, akkor jöjjön le onnan, és akkor leborulunk előtte.”

Te hoztál ki engem anyám méhéből, biztonságba helyeztél anyám emlőin.

Már anyám ölében is rád voltam utalva, anyám méhében is te voltál Istenem.

Hol kezdődik az ember tudata, hol kezdődik az élet? Ha még a növényekben is van valamiféle primitív vagy esetleg igencsak fejlett megértés, akkor mi van az emberrel.

Felfedezték, hogy a kisbaba tudata már embrió korában igen fejlett. A negyedik hónaptól kezdődően a kisgyerekek egyre több funkciója már normálissá válik, pl. az alvás, az ébredés, stb. Ekkor már fel tudja ismerni az édesanya hangját. Ezért miután megszületik mindig az anyjával érzi magát a legnagyobb biztonságban, mert már majdnem hat hónapon keresztül az ő hangját hallgatta.

*Ne légy tőlem távol, mert közel van a baj, és nincs, aki segítsen!
Hatalmas bikák vettek körül, bekerítettek a básáni bivalyok.
Föltáptották rám szájukat, mint a marcangoló, ordító oroszlán.
Szétfolytam, mint a víz*

Emlékeztek, amikor a lándzsát az oldalába szúrták, akkor víz folyt ki belőle.

kificamodtak a csontjaim

A keresztre feszítés alatt az ember izomzata elfárad, egy idő után elernyednek az izmok, és ennek következtében a test ízületei kificamodnak. Az ebből fakadó szörnyű kínok gyakran véget vetettek a rabok életének.

*Szívem, mint a viasz, megolvadt bensőmben.
Torkom kiszáradt, mint a cserép, nyelvem az ínyemhez tapadt, a halál porába fektettél.*

Mérhetelen szomjúság gyötri ott a kereszten függőket, mert a test nedvei az izzadás következtében elpárolognak.

Mert kutyák vettek körül engem, gonoszok bandája kerített be, átlyukasztották kezemet, lábamat.

A Jehova Tanúi azt szeretnék elhíttetni velünk, hogy Jézust egy oszlopra szegezték fel, és a kereszt csak egy pogány szimbólum, és az egyház egy pogány szimbólumot imád. Egy 16.-ik századi könyvből idéznek, amelyet egy szerzetes írt, és amelyben bemutatja a római kormány halálbüntetéseinek különböző módjait.

Egy képet is közöl ebben a könyvben egy emberől, akit egy ilyen oszlopra feszítettek meg, a két kezét a feje fölé szögezve egyetlen szöggel, akárcsak a lábait egyetlen szöggel erősítették az oszlophoz. Az állítják, hogy mivel az egyház a T-alakú keresztet fogadja el, ezért mindnyájan a babilóni pogány hitet követik, és azt állítják, hogy csak egyedül ők mondják meg az igazságot.

Érdekes, hogy az Új Testamentumban mindenütt szögekről van szó többes számban: szögek a kezeiben. A Jehova Tanúinak vezetői azt felejtették elmondani az embereknek, hogy a könyvben a latin leírást tévesen fordították le, ugyanakkor két oldallal később a könyv bemutatja a T alakú keresztet is, megjegezve, hogy valószínű, hogy ez az a keresztfajta, amelyre Jézust feszítették meg.

Sajnálom azokat az embereket, akiket ily módon csapnak be a New York-i vezetők, akik majd maguk kell feleljenek Isten előtt e szegény emberek félrevezetése miatt.

*Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak bámulnak, néznek rám.
Megosztóznak ruháimon, köntösömre sorsot vetnek.*

Emlékszünk, hogy amikor Jézust megfeszítették, akkor négy részre osztották a ruháit, de a köntös egybe volt szöve, egyetlen öltés nélkül, és nem akarták szétszaggatni, ezért sorsot vetettek arra, hogy kié legyen. Itt olvashatjuk az erre vonatkozó próféciaát.

Sconfield, akit bibliatudósnak hívnak azok közül, akik szeretik egymást hátbaveregetni, és közben dicsérik a nagy tudásukat, azt állította, hogy ez az egész keresztrefeszítés egy hatalmas szemfényvesztés volt, amelyet Jézus rendezett meg. A tanítványok olyan ecetet adtak neki, amelynek következtében elájult, és a többiek azt hitték, hogy Ő már meghalt.

Sconfield szerint az egészet tehát Jézus rendezte meg, és olyan leleményes volt, hogy még a katonákkal is elintézte, hogy ne szaggassák szét a köntösét, hanem vessenek sorsot arra.

Még a főpapot is maga mellé állította, aki azt mondta, hogy „Másokat megmentett, de magát nem tudja...” Sconfield is ugyanolyan hazug, mint sokan mások, csaló a könyve is, és nem Jézus a csaló. Ez mindig így van.

Bizonyos értelemben mégis egy megrendezett esemény volt, amelyet Isten még a föld kezdete előtt eltervezett, mert Krisztust már a föld kezdeteitől keresztre feszítették.

Péter mondta az Apcselben: *aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a pogányok keze által felszegeztétek és megöltétek.*

Ilyen értelemben előre elhatározott dolog volt, amelyet az Atya már jóval azelőtt eldöntött, és Jézus pedig végrehajtotta, és ez a mi szabadulásunkat jelentette.

Ó, URam, ne légy távol, erősségem, siess segítségemre!

Ments meg engem a fegyvertől, életemet a kutyák hatalmából!

Szabadíts meg az oroszlán szájából, és a bivalyok szarvai közül, engem, nyomorultat!

Az oltár mind a négy sarkán egy-egy bivalyszarv volt, és amikor az emberek nagyon el voltak keseredve, akkor bementek az oltárhoz, megragadták a bivalyszarvakat és úgy kiáltottak Istenhez.

Dávid a halálos ágyán azt mondta Salamonnak, hogy Joábot, a hadsereg parancsnokát intézze el, mert túl sok vér tapad a kezéhez. Amikor Salamon elkezdte e tisztogatást Dávid halála után, elrendelte, hogy hozzák elébe Joábot, hogy végezzen vele. Joáb berohant az oltárhoz, és megragadta a bivalyszarvakat. Salamonnak jelentették, hogy megragadta az oltár szarvát és ott imádkozik és esedezik Istenhez.

Hirdetem nevedet testvéreimnek, dicsérlek a gyülekezetben.

Kik az URat féltitek, dicsérjétek őt, Jákób utódai, mind dicsőítsétek őt! Rettegjetek tőle Izráel utódai mind!

Mert nem veti meg, és nem utálja a nyomorult nyomorúságát, nem rejti el orcáját előle, segélykiáltását meghallgatja.

Isten meghallotta Jézus kiáltását.

Rólad szól dicséretem a nagy gyülekezetben, teljesítem fogadalmaimat az istenfélők előtt.

Esznek az alázatosak, és jóllaknak, dicsérik az URat, akik őt keresik. Szívetek legyen vidám mindenkor!

A föld határáig mindenkinek eszébe jut az ÚR, és megtérnek hozzá, leborul előtte mindenféle nép.

A pogányok számára is lesz szabadulás!

Mert az ÚR a királyi hatalom, ő uralkodik a népeken.

Csak előtte borulnak le a földi hatalmasságok, térdet hajt előtte minden halandó, aki nem tudja életét megtartani.

A feltámadásra történő utalás ez. A Filippiekben olvashatjuk, hogy

*Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb,
hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és földalattiaké;
és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.*

*Az utódok szolgálják őt, beszélnek az Úrról a jövő nemzedéknek.
Jönnek, és a születendő népnek hirdetik majd, hogy igaz, amit ő tesz.*

Az evangélium eljött hozzánk Jézus Krisztus dicső munkája nyomán, kinek halála a 22.-ik zsoltár profeciájának beteljesítése volt.

A 23.-ik zsoltár Dávid imája, amelyben Istent három különböző szerepben látja: először pásztorként, aztán vezetőként, majd vendéglátóként.

*Dávid zsoltára. Az ÚR az én pásztorom, nem szűkölködöm.
Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem.
Lelkemet felüldíti*

Aztán vezetőként:

*igaz ösvényen vezet az ő nevéért.
Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem.*

Isten vezet egész életemen keresztül: *Minden utadon gondolj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.* Mindnyájukat vezetni fog egész életemben, és ha Jézus addig nem fog visszajönni értünk, akkor a halál árnyékának völgyébe fogunk kerülni. De amikor ez megtörténik, akkor nem fogok félni, mert az Úr velem van.

A halál nem tartogat félelmet vagy terrort Isten gyermeke számára. Végeztek egy felmérést a haldoklók között, és kiderült, hogy az újjászületett keresztények voltak egyedül azok, akiknek haláluk közeledtével mosoly volt az arcán. A többiek arcára lehetetlen mosolyt varázsolni.

Még szép, hogy mosolyogni fogok! Hisz a halál legyőzött!
Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?"
A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény.
De hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!

Most pedig Isten a vendéglátóm:

Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam.

Isten egy nagyszerű és kegyelmes vendéglátó, mesés gazdagsággal halmoz el minket úgy, hogy túlcordul a poharunk, az életünk:
„Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!
Aki hisz én bennem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!”

Bizony, jóságod és szereteted kíséri életem minden napján, és az ÚR házában lakom egész életemben.

Szeretete és jósága végig velem van, és az út végén elmondhatom, hogy az ÚR házában fogok lakni mindörökké! Jézus mondta:

Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra?

Nagyon szeretek Hawaii-ra menni, vagy a gyönyörű természetvédelmi parkokba, ahol gyönyörű erdők, patakok, folyók, virágok vannak. Szeretem a Grand Canyon gyönyörűségét, az óceán szépségét, a tavak és patakok varázsát, és rádöbbenek, hogy mindezeket 6 nap alatt teremtette.

Majdnem 2000 évvel ezelőtt mondta, hogy elmegy, hogy egy hajlékot készítsen számomra. Ha mindezt 6 nap alatt megteremtette, akkor milyen lehet az a hely, amin már majdnem 2000 éve dolgozik. Hát még szép, hogy mosolyogni fogok! És az ÚR házában fogok lakni egész életemben.

A 24.-ik zsoltár

Dávid zsoltára. Az ÚR é a föld és ami betölti, a földkerekség és a rajta lakók.

Mert ő vetette meg alapját a tengereken, ő rögzítette a folyókon.

Ki mehet föl az ÚR hegyére, és ki állhat meg szent helyén?

Az ártatlan kezű, a tiszta szívű, aki nem sóvárog hiábavalóság után, és nem esküszik hamisan.

Áldást nyer az ilyen az ÚRtól, igazságot a szabadító Istentől.

Ilyen az a nemzedék, amely hozzá folyamodik, akik Jákób Istenének orcáját keresik. (Szela.)

Emeljétek föl fejeteiket, ti kapuk, emelkedjétek föl, ti ősi ajtók, hogy bemehessen a dicső király!

Ki az a dicső király? Az erős és hatalmas ÚR, az ÚR, aki hatalmas a harcban.

Emeljétek föl fejeteiket, ti kapuk, emeljétek föl, ti ősi ajtók, hogy bemehessen a dicső király!

Ki az a dicső király? A Seregek URa, ő a dicső király! (Szela.)

A 25.-ik zsoltár:

Dávidé. URam, hozzád emelkedem lélekben!

Benned bízom, Istenem, ne szégyenüljek meg, ne nevéssenek ki ellenségeim!

Senki se szégyenüljön meg, aki benned reménykedik, azok szégyenüljenek meg, akik ok nélkül elpártolnak tőled!

Utaidat, URam, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem!

Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem.

Gondolj, URam, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak.

Ifjúkorom vétkeire és bűneimre ne emlékezz! Kegyelmesen gondoldj rám, mert te jóságos vagy, URam!

Dávid hangnemet vált, mert korábban a saját igazsága alapján kérte Isten ítéletét, de most már egy kissé öregebb, és amint visszatekint az életére azt kéri az Úrtól, hogy ne emlékezzen meg ifjúkori vétkeiről.

Jó és igaz az ÚR, ezért megmutatja a vétkeseknek a jó utat.

Az alázatosakat igazságosan vezeti, és az ő útjára tanítja az alázatosakat.

Az ÚR minden ösvénye szeretet és hűség azoknak, akik megtartják szövetségét és intelmeit.

A te nevedért, ó URam, bocsásd meg bűneimet, mert sok van!

Azt az embert, aki féli az URat, oktatja ő, hogy melyik utat válassza.

Élete boldog marad, és utódai öröklik a földet.

Közösségben van az ÚR az öt féllökkel, szövetségére tanítja őket.

Akik megtartják az Úr szövetségét, azok előtt az Úr felfedi az Ő titkát. És mi ez titok? Pál azt mondja, hogy a bennünk élő Krisztus az Úr titka.

A 26.-ik zsoltár

Dávidé. URam, szolgáltatass nekem igazságot, mert feddhetetlenül éltem, az ÚRban bíztam ingadozás nélkül!

Vizsgálj meg, URam, és próbálj meg, kutasd át szívemet-lelkemet!

Mert hűséged szemem előtt van, igazságod szerint járok-kelek.

Nem ülök hitvány emberek közé, alattomosokkal nem járok együtt.

Gyűlölöm a gonoszok társaságát, nem ülök le a bűnösök közé.

Ártatlan vagyok, megmosom kezemet, úgy járom körül oltárodát, URam, hangos hálaéneket zengve, felsorolva sok csodatettedet.

URam, szeretem házadat, ahol laksz, dicsőséged lakóhelyét.

Ne ragadd el lelkemet a vétkesekkel, életemet a vérontókkal együtt, akiknek a keze tele van gyalázattal, jobbjuk megvesztegetéssel.

Hiszen én feddhetetlenül élek, válts meg, és könyörülj rajtam!

Lábam biztos talajon áll, áldom az URat a gyülekezetben.

A 27.-ik zsoltár:

Dávidé. Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? Életemnek ereje az ÚR, kitől rettegnék?

Isten gyermekeként nem kell féljek semmitől és senkitől, mert az Úr az én szabadítóm és erősségem, és megtartóm.

Ha rám támadnak is a gonoszok, szorongató ellenségeim, hogy marcangoljanak engem, majd megbotlanak, és elesnek.

Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem fél a szívem. Ha háború tör is rám, én akkor is bizakodom.

Egy dolgot kérek az ÚRtól, azért esedezem: hogy az ÚR házában lakhassam egész életemben; láthassam, milyen jóságos az ÚR, és gyönyörködhessem templomában.

Megóv engem sátrában a veszedelem napján. Elrejt sátra mélyén, magas kősziklára helyez engem.

Sokan félnek az egyházban a háborútól, attól, hogy az egyház is keresztül kell menjen a Nagy Megpróbáltatás időszakán, és sokan készítenek maguknak túlélő lakhelyet, hogy amikor a holokauszt jön, akkor el tudjanak ott rejtőzni. De az Úr az én erősségem és szabadítóm, miért rettegnék? Nem kell rejtkehelyet készítek magamnak. Ha megtörténik a katasztrófa, akkor én mindennek a közepében szeretnék lenni.

Így hát fölemelt fővel állok ellenségeim között, ezért örvendezve mutatok be áldozatot az ÚR sátrában, és éneket zengek az ÚRnak.

Az Új Testamentumban arra biztatnak, hogy az ajaink gyümölcseivel áldozunk az Úrnak, hisz már nem kell terményeket és állatokat vigyünk az Úrnak áldozatként. Dicsérjük az Urat, és ez a kedves áldozat számára.

Halld meg, URam, hívó hangomat! Könyörülj rajtam, hallgass meg!

Ha ezt mondod: Járuljatok szíнем elé! - szívem így válaszol: Színed elé járulok, URam!

Ne rejtsd el előlem orcádat, ne utasítsd el haragosan szolgálodat! Te vagy az én segítségem, ne vess el, ne hagyd el, szabadító Istenem!

Ha apám, anyám elhagyna is, az ÚR magához fogad engem.

URam, taníts meg utadra, vezess a helyes ösvényen, mert ellenségeim vannak!

*Ne dobj oda ellenségeim indulatának, mert hamis tanúk támadtak rám, bosszút lihegnek.
De én hiszem, hogy még meglátom az ÚR jóságát az élők földjén.
Reménykedj az ÚRban, légy erős és bátor szívű, reménykedj az ÚRban!*

Kitűnő zsoltár!

A 28.-ik:

*Dávidé. Téged hívlak, URam, kösziklám, ne fordulj el tőlem némán! Mert ha némán elfordulsz, hasonló leszek a sírba roskadókhöz.
Halld meg esedező hangomat, amikor segítségért kiáltok, kezemet fölemelve szent templomod felé.*

Láthatjuk, hogy Dávid néha felemelte a kezét imája közben Isten felé.

Ne sorolj a bűnösök és gonosztevők közé, akik békésen beszélnek embertársaikkal, de rossz szándék van a szívükben.

Fizess meg nekik tetteik szerint, gonosz cselekedeteik szerint! Kezüik munkája szerint fizess meg nekik, torold meg rajtuk, amit elkövettek!

Mivel nem figyelnek az ÚR tetteire, sem kezének munkájára, lerombolja, nem építi őket.

Áldott az ÚR, mert meghallgatta esedező hangomat.

Erőm és pajzsom az ÚR, benne bízok szívem. Ő megsegített, ezért vidám a szívem, és énekelve adok neki hálát.

Az ÚR az ő népének erőssége, felkentjének megsegítő ereje.

Segítsd meg népedet, áldd meg örökségedet, légy pásztora, és gondozd örökké!

A 29.-ik zsoltár:

*Dávid zsoltára. Magasztaljátok az URat, ti mennyei lények, magasztaljátok az ÚR dicsőségét és hatalmát!
Magasztaljátok az ÚR dicső nevét, boruljatok le az ÚR előtt szent öltözetben!*

Gyönyörű héber költészetet olvashatunk a következőkben, amelyben az ismétlések főszerepet játszanak:

Az ÚR hangja zeng a vizek fölött, mennydörög a dicsőséges Isten, az ÚR, a nagy vizek fölött.

Az ÚR hangja hatalmas, az ÚR hangja fenséges.

Az ÚR hangja cédrusokat tördel, összetöri az ÚR a Libánon cédrusait.

A Libánon ugrál miatta, mint egy borjú, és a Szirjón, mint egy bivalyborjú.

Az ÚR hangjára lángok törnek elő.

Az ÚR hangja megremegteti a pusztát, megremegteti az ÚR Kádés pusztáját.

Az ÚR hangja megriasztja a szarvasokat, letarolja az erdőket. Templomában mindenki őt dicsőíti.

Az ÚR trónol az áradat fölött, ott trónol az ÚR, az örökkévaló király.

Az ÚR erőt ad népének, az ÚR megáldja népét békességgel.

Milyen dicső ígéretek: Isten erőt ad, megáld téged békességgel.

A 30.-ik zsoltár:

Zsoltár, templomszentelési ének. Dávidé.

Magasztallak, URam, mert megmentettél. Nem engedted, hogy ellenségeim örüljenek bajomon.

URam, Istenem, hozzád kiáltottam, és meggyógyítottál engem.

URam, kihoztál engem a holtak hazájából, életben tartottál, nem roskadtam a sírba.

Zengjete az ÚRnak, ti hívei, magasztaljátok szent nevét!

Mert csak egy pillanatig tart haragja, de egész életen át a kegyelme. Este szállást vesz a sírás, reggelre itt az ujjongás.

Amikor egy ilyen zsoltárt kezdesz olvasni, akkor ne csak olvasd, hanem cselekedd is a benne leírtakat. Amikor Dávid azt írja, hogy énekeljete az ÚRnak, akkor énekeljete, amikor azt mondja, hogy adjatok hálát az Ő szentségének, akkor adjatok hálát neki, amikor azt mondja, hogy dicsérjete, akkor mondjatok dicséretet neki. Gyönyörű dolog, hogy ezekre gondolunk olvasás közben, de mindezt meg is kell cselekedni. Ha megfogadjatok a benne levő bátorításokat akkor nyernek értelmet számotokra a zsoltárok.

Este szállást vesz a sírás, reggelre itt az ujjongás.

Milyen dicső dolog, amikor Isten keresztülvezet egy nehéz időszakon, és győztesen hoz ki belőle minket, és a sok szomorúság után, amikor még nem látjuk az Úr kezét, végül az Ő öröme fog betölte minket, és Isten eláraszt az Ő szeretetével, megmutatja célját és tervét.

Míg jó dolgom volt, azt gondoltam: Nem tántorodom meg soha.

URam, kegyelmedből hatalmas hegyre állítottál. De ha elrejtetted orcádat, én megrettentem.

Hozzád kiáltok, URam! Így esedezem az ÚRhoz:

Mit használ neked a vérem, ha leszálok a sírgödörbe? Hálát ad-e neked, aki porrá lett, hirdeti-e hűségedet?

Hallgass meg, URam, kegyelmesen, légy segítségemre, URam!

Gyászomat öröme fordítottad, leoldoztad gyászruhámat, és örömbé öltöztettél.

Ezért szüntelen zeng neked a szívem, örökké magasztallak, URam, Istenem!

Áldjon meg az Úr, az Ő vigyázó keze legyen rajtatok, és az Ő erőssége, békéje és szeretete legyen veletek!

50 perc